

CBE, Postbus 80125, 3508 TC Utrecht

College van Beroep voor de Examens
ex artikel 7.60 van de Wet op het hoger
onderwijs en wetenschappelijk onderzoek

Bezoekadres
Heidelberglaan 8, Utrecht

UITSpraak

Ons kenmerk CBE 15 11 031
Telefoon 030 253 30 75
Fax 030 253 77 70
E-mail cbe.jz@uu.nl
Website www.uu.nl

Datum 18 januari 2016
Onderwerp Beroep [appellant]

Het College van beroep voor de examens aan de Universiteit Utrecht (hierna: het College) heeft de volgende uitspraak gedaan op het beroep van:

[appellant] te [woonplaats], hierna appellant,

tegen

examencommissie bachelor Diergeneeskunde, hierna verweerster.

I. Ontstaan en loop van het geding

Namens appellant is beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster van 28 oktober 2015. Op grond van artikel 7.62 eerste lid, aanhef en onder e van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) heeft er geen poging tot minnelijke schikking plaatsgevonden.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het College op 14 januari 2016, waar appellant in persoon is verschenen, vergezeld van zijn vader; verweerster is vertegenwoordigd door [de voorzitter], [een lid] en [de ambtelijk secretaris] en vergezeld van [de studentenpsycholoog].

II. Motivering

Verweerster heeft bij schrijven van 28 oktober 2015 appellant wederom een negatief bindend studieadvies (BSA) gegeven op grond van artikel 7.8b WHW en artikel 7.4 van de Onderwijs- en examenregeling 2014-2015 van de bacheloropleiding Diergeneeskunde (OER) en daarbij tevens meegedeeld dat appellant de komende vier collegejaren is uitgesloten van de bacheloropleiding Diergeneeskunde aan de UU.

Door appelland is, samengevat, het volgende naar voren gebracht.

Het besluit is onzorgvuldig aangezien de door de examencommissie geraadpleegde studentepsycholoog niet volledig blijkt te zijn geïnformeerd over de nieuwe informatie die tijdens de hoorzitting op 6 oktober 2015 is ingebracht. Zij geeft immers aan niet te weten of er een diagnose gesteld is, terwijl tijdens de zitting door de psycholoog duidelijk is aangegeven dat dit wel het geval is.

Ook heeft zij aangegeven niet te weten of er behandeling heeft plaatsgevonden bij appelland na zijn vijfde levensjaar, terwijl in de zitting duidelijk is aangegeven dat dit niet het geval was.

Het besluit is tevens ontoelaatbaar omdat de studentepsycholoog weliswaar terecht stelt dat het niet mogelijk is een diagnose op afstand te stellen, maar verzuimt om met [appelland] in gesprek te treden om zelf een diagnose te stellen.

Appelland brengt verder nog naar voren dat de door zijn psycholoog gestelde diagnose door een onafhankelijke psycholoog getoetst zou kunnen worden, gezien de bestaande familierelatie (psycholoog is een tante).

Door verweerster is onder meer het volgende naar voren gebracht.

De examencommissie heeft alle beschikbare stukken aan de studentepsycholoog ter beschikking gesteld, inclusief het verslag van de zitting en inclusief het door de psycholoog ter zitting ingebrachte verslag. Uit de opmerkingen van appelland begrijpt de examencommissie dat appelland van mening is dat ook een mondelinge toelichting gegeven had moeten worden. De examencommissie heeft dit uit oogpunt van zorgvuldigheid niet gedaan, om zo de schijn te vermijden dat de studentepsycholoog bij het vormen van haar mening door die mondelinge toelichting mogelijk beïnvloed zou worden.

Gegeven de opdracht van het College om binnen twee weken een besluit te nemen heeft de studentepsycholoog zich bij het vormen van haar mening gebaseerd op de door de appelland verschaft schriftelijke informatie welke appelland zelf voldoende achtte om zijn beroep op te baseren. De examencommissie gaat er van uit dat ook het College van mening was dat die informatie voldoende is om tot een besluit te komen, omdat er in een periode van twee weken geen ruimte zou zijn geweest voor een aanvullend onderzoek. Daarnaast verschaft een aanvullend onderzoek en eventuele bevestiging van de diagnose van de psycholoog enkel informatie over de psychische staat van appelland op dat moment. Een psychische stoornis ten tijde van het tweede collegejaar is en blijft niet aantoonbaar omdat er toen geen onderzoek is gedaan.

Ter zitting heeft de studentepsycholoog haar schriftelijke reactie nader toegelicht, waarbij zij heeft aangegeven dat zij de diagnose niet in twijfel trekt. Wel is zij van oordeel dat geen uitspraak gedaan kan worden over het moment waarop de stoornis is ontstaan omdat er in het gehele studiejaar 2014-2015 geen contact is geweest tussen appelland en de opleiding, ondanks diverse uitnodigingen daartoe, of een professional.

Het College overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht het volgende.

Artikel 7.4 van de Onderwijs- en examenregeling 2014-2015 bacheloropleiding Diergeneeskunde bepaalt ten aanzien van het (bindend) studieadvies het volgende:

"[..]

3. Aan het einde van het academisch jaar, doch uiterlijk op 31 augustus, ontvangt de voltijdstudent een tweede schriftelijk advies over de voortzetting van zijn opleiding. Onverminderd het bepaalde in lid 8, 9 en 10 wordt aan dit studieadvies een afwijzing met een bindend karakter verbonden, indien de student minder dan 44 studiepunten, behorend tot het eerste jaar van de bacheloropleiding Diergeneeskunde, heeft behaald. De afwijzing geldt gedurende een termijn van 4 studie jaren.

"[..]

In haar afweging om een afwijzend studieadvies uit te brengen betreft de examencommissie op verzoek van de student diens persoonlijke omstandigheden. Uitsluitend persoonlijke omstandigheden die door de student na intreden zo spoedig als redelijkerwijs kan worden verlangd bij de studieadviseur zijn gemeld, worden door de examencommissie betrokken in haar afweging. Onder persoonlijke omstandigheden wordt onder andere verstaan: ziekte, zwangerschap, functiestoornis, bijzondere/ernstige familieomstandigheden, topsport en bestuursactiviteiten voor een studentenorganisatie met volledige rechtsbevoegdheid of in het kader van de organisatie en het bestuur van de Universiteit Utrecht, de faculteit of de opleiding.

In haar afweging om een afwijzend studieadvies uit te brengen betreft de examencommissie op verzoek van de student voorts andere vormen van overmacht dan de in het vorige lid genoemde. Uitsluitend overmachtssituaties die na intreden zo spoedig als redelijkerwijs kan worden verlangd bij de studieadviseur zijn gemeld, worden door de examencommissie betrokken in haar afweging. Voorts kan de examencommissie onbillijkheden van ernstige aard in haar oordeel betrekken.

Indien op grond van de omstandigheden als bedoeld in lid 9 en lid 10 van het geven van een afwijzing wordt afgezien, dan wordt aan de student aan het einde van het volgende studiejaar opnieuw het studieadvies als bedoeld in lid 3 uitgebracht. De student moet het aantal punten bedoeld in het derde lid halen in dat volgende studiejaar; de reeds in het eerste studiejaar behaalde studiepunten tellen daarbij niet mee. [..]”.

Op 27 augustus 2015 heeft verweerster een negatief BSA verstrekt aan appellant. Appellant is tegen dit besluit in beroep gekomen. Dit beroep is door het College op 14 oktober 2015 gegrond verklaard. In zijn uitspraak heeft het College het volgende overwogen.

De vraag die het College dient te beantwoorden is of de situatie waarin appellant verkeerde voor verweerster aanleiding had moeten zijn om af te zien van het geven van een negatief BSA.

Het College beantwoordt deze vraag ontkennend. Het College is met verweerster van oordeel dat appellant in het studiejaar 2014-2015 in onvoldoende mate de verlangde en door hem ook toegezegde verbeteringen in gedrag en studiehouding heeft laten zien.

Bovendien heeft appellant het afgelopen jaar minder studiepunten behaald dan in het studiejaar 2013-2014, hetgeen niet bijdraagt aan een gerechtvaardigde verwachting ten aanzien van de nog komende jaren van studie.

Tijdens de hoorzitting heeft appellant evenwel nieuwe informatie naar voren gebracht die verweerster niet heeft kunnen betrekken bij haar besluitvorming. Het College is van oordeel dat verweerster, nu het kennis heeft genomen van deze informatie, in de gelegenheid gesteld moet worden haar besluit van 27 augustus 2015 te heroverwegen. Het staat verweerster hierbij vrij om bij haar heroverwegingen de mening van een andere dan door appellant geraadpleegde psycholoog te betrekken.

Zoals al in de uitspraak van 14 oktober 2015 is gesteld, is het College van oordeel dat verweerster het negatief BSA heeft kunnen geven op basis van de gegevens die toen (augustus 2015) bekend waren. Appellant had in zijn eerste studiejaar (2013-2014) 41 ECTS gehaald. Hoewel geen sprake was van overmacht heeft verweerster appellant toch een aangehouden BSA gegeven omdat hij had aangegeven last te hebben van startproblemen en aangaf zijn houding ten opzichte van docenten en medestudenten te verbeteren. Aan het eind van zijn tweede studiejaar had appellant 34 ECTS behaald en gaf hij wederom niet aan dat er sprake was van overmacht en herhaalde de beloften die hij een jaar eerder ook had gedaan. Het College is van oordeel dat verweerster aan het eind van het eerste studiejaar mild is geweest door appellant een tweede kans te geven en terecht heeft besloten om hem aan het eind van zijn tweede studiejaar een negatief BSA te geven, gezien de verslechterde resultaten.

Pas tijdens de behandeling van het beroep dat appellant tegen dit besluit heeft ingesteld zijn persoonlijke omstandigheden naar voren gebracht die voor het College aanleiding zijn geweest om verweerster op te dragen haar besluit te heroverwegen.

De vraag die het College thans dient te beantwoorden is of verweerster op goede gronden, na bestudering van de informatie die tijdens de behandeling op 6 oktober 2015 is verstrekt en de informatie die is verstrekt door het hoofd studentepsychologen van de UU, het thans bestreden besluit heeft kunnen nemen.

Het College beantwoordt deze vraag bevestigend.

De studentepsycholoog heeft aangegeven dat, uitgaande van de juistheid van de gestelde diagnose, niet valt vast te stellen op welk moment de stoornis bij appellant is opgetreden. Hij heeft immers op geen enkel moment in het tweede studiejaar (en ook niet in het eerste studiejaar) contact gezocht met de opleiding om zijn onvoldoende studieresultaten te bespreken, hoewel de opleiding hem diverse malen daartoe heeft uitgenodigd. Evenmin heeft hij hierover met zijn familie of een professional gesproken. Ook de psycholoog van appellant geeft in haar pleitaantekeningen van 6 oktober 2015 niet meer aan dan dat de negatieve faalangst zich in de loop van het tweede studiejaar heeft ontwikkeld tot een niet onderkende paniekstoornis.

Overigens had het op de weg van appellant gelegen – en niet zoals hij stelt op de weg van verweerster – om zorg te dragen voor een diagnose door een onafhankelijke psycholoog.

Verder constateert het College dat uit de studieresultaten die appellant gedurende de twee studiejaar heeft behaald niet valt te concluderen dat hij vanaf een bepaald moment slechte cijfers behaalde. Zowel in het eerste als in het tweede studiejaar heeft hij gedurende het hele jaar zowel voldoende als onvoldoende behaald.

Aldus heeft verweerster tot de conclusie kunnen komen dat er gerede twijfel bestaat of appellant de studie diergeneeskunde binnen een redelijke termijn zal afronden.

Derhalve moet worden beslist als volgt.

III . Uitspraak

Het College,

- I. Verklaart het beroep van appellant ongegrond.
- II. Bepaalt dat deze uitspraak in afschrift wordt verzonden aan partijen, aan het College van Bestuur van de Universiteit Utrecht, aan het bestuur van de faculteit Diergeneeskunde en verkrijgbaar wordt gesteld voor belangstellenden.

Aldus vastgesteld te Utrecht op 14 januari 2016 door prof. mr. A.W. Jongbloed, voorzitter, dr. P. Holthuizen, F.J. de Jong, dr. mr. F.W. Lantink en dr. C. Pafort-Overduin, leden in tegenwoordigheid van M.W. Batteljee LLB, secretaris, en bekend gemaakt op 18 januari 2016.

M.W. Batteljee LLB,
secretaris

prof.mr. A.W. Jongbloed,
voorzitter

Ingevolge de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden tegen deze uitspraak beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag (www.cbho.nl). Het beroep dient te worden ingesteld binnen zes weken, welke termijn aanvangt met de dag na die waarop de uitspraak is verzonden, onder vermelding van uw adres, telefoonnummer en mailadres. Aan het instellen van een beroep zijn kosten verbonden.